

Lønnen 2 Kr. 60 Ø. plus Adgangen til Akkordfortjeneste, og dernæst er denne saa stor, at deres Indtægt bliver 4 Kr.

Men nu kommer jeg til det Punkt, hvor det ærede Medlem har taget mest fejl. Han udtalte: „Ser man hen til hvad andre Skibsværfter i Landet betale, tager dette Forhold sig endnu grellere ud. Jeg skal saaledes oplyse, at et andet stort Skibsværft, Burmeister & Wain, betaler deres Arbejdsmand en Timebetaling af 27—33 Øre.“ Se, der er nu den Mærkelighed, at det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds talte overmaade omhyggelig om Arbejdstidens Længde mange andre Steder — han nævnte endogsaa et Sted, hvor den, hvis jeg ikke husker fejl, skulde være 23 Timer om Dagen, hvilket jo er overmaade længe, det skal jeg ikke nægte. Saa skulde han ogsaa have talt om Arbejdstiden paa Værftet. Der har jeg, som skulde være saa overmaade slem mod Arbejderne, efter hvad det ærede Medlem siger, da jeg ikke paa egen Haand har kunnet faa Lønnen sat op, faaet Arbejdstiden nedsat, saa at den er 8 Timer. Naar man altsaa taler om de ringeste Daglejeres Løn, som er 2 Kr. 40 Ø., saa vil det sige, at Timelønnen er 30 Ø., og naar man saa sammenligner dette med, hvad der efter det ærede Medlems Udtalelser betales hos Burmeister & Wain, nemlig imellem 27 og 33 Ø., saa vil man se, at det er akkurat det samme. Gaar man til de saakaldte Arbejdsmand, er Betalingen noget større, og tager man Haandværkerne med, er den jo meget større. Saa nævnedes den ærede Folketingsmand et andet Værft her i Byen, nemlig „Københavns Flydedok“, som betaler sine Arbejdere — derunder er altsaa ogsaa indbefattet Haandværkere — en Løn af fra 29—35 Ø. i Timen. Det er udmærket, og denne Løn er, som det ærede Medlem sagde, fastsat efter en Voldgiftskendelse, der er afgivet af min ærede Kollega, den nuværende Indenrigsminister. Men det kan Værftet dog stikke; thi naar man tager de private Haandværkere, Arbejdsmand og Daglejere under et, saa er Timelønnen mellem 37 og 38 Ø., altsaa større end, hvad Maksimum er paa dette udmærkede Værft, der sørgede saa overordentlig godt for sine Arbejdere. Helsingørs Værft betaler en Løn af 29—33 Ø. — det er altsaa ogsaa mindre end Timelønnen er for de private Arbejdere paa Orlogsværftet. Det vilde nu ogsaa være mærkeligt om Forholdet skulde være saa overordentlig slet paa Orlogsværftet, thi

der er et ganske overordentlig stort Tilløb for at faa Bestilling som privat Arbejder ved Værftet.

Det var egentlig det væsentligste, jeg havde at tale om. Men der er dog en anden Ting, som jeg ogsaa skal omtale, nemlig Overførelse af Bevillinger fra § 23 til § 26 og omvendt fra § 26 til § 23. Derom sagde det ærede Medlem, at det kommer af, at da vi fik dette Tillæg af 20 Øre, var det jo lige mod Slutningen af Samlingen, saa der ikke var Tid til at gøre de fornødne Regninger op for at sætte dem paa deres rigtige Post paa § 23, hvor de skulde være, men det gik alt sammen over paa § 26. Nu er det gjort saaledes, at for de faste Arbejdere er Beløbet blevet paa § 26, idet det jo i Lønningssloven for Søværnet er angivet, hvorledes deres Løn skal udregnes, — i saa Tilfælde plejer man at beholde paa § 26 de ny Lønningstillæg, der komme til, og som ikke ere bestemte ved Loven. Det ærede Medlem har udfundet, at ogsaa dette er en listig Beregning fra Ministeriets Side, thi naar det staar paa § 26, mente han, at de ikke vilde faa Pension deraf. Ja, det blev overset i nogen Tid, men allerede fra 1ste April, samtidig med, at den ny Pensionslov traadte i Kraft, har man taget de 20 Øre med i Pensionsberegningen, og for dem, for hvem det er glemt, vil det blive rettet. Saa er der dette, at de private ere komne tilbage til § 23; der skulde ogsaa have været noget, som Ministeren havde udspekuleret, for at de skulde tjene mindre ved Akkorder. Nu har jeg gennemgaaet en hel Del Akkorder for i Fjor og i Aar, og det viser sig saa, at i Fjor tjente de i Reglen noget over 30 pCt. af deres Løn ved Akkord, og i Aar have de tjent nær ved 50 pCt.; der har altsaa ikke været nogen Nedgang i den Henseende. Efter saaledes at have omtalt denne ganske vidtdrevne Sparsommelighed fra Marineministeriets Side, hvad jeg paa en Maade maa være glad ved, thi det er saa uamaadelig sjældent, at jeg har hørt den Bebrejdelse, saa slutter han med at sige, at der er andre Steder, hvor de anderledes forstaa at være flotte; der var et Sted, hvor et Beløb af 30,000 Rm. var givet for meget ud, og som de saa havde faaet tilbage. Naa, det kunde jeg finde mig i, da det ikke er sket i Marineministeriet. Men saa siger det ærede Medlem: „Holder man disse to Ting sammen, Marineministerens meget pertentlige Beregning i Sammenligning med dette“ — (det er disse 30,000 Rm.) — „opstaar der et Billede, der